

Karl Møller (DKP):

Jeg tror, forsvarsministeren vil give mig ret i, at det var et goddag-mand-økseskaft-svar på et meget kort og konkret spørgsmål.

Jeg vil gerne med det samme medgive, at jeg ikke helt kan tilslutte mig den form, hvorunder Ekstra Bladet nu har bragt disse ganske alvorlige ting frem – det er jo sat op i den typiske Ekstra Blads-stil – men jeg synes nok, at man samtidig nævner en hel række meget kontante oplysninger, som faktisk kræver et meget kraftigt, overbevisende dementi fra forsvarsministerens side. Ministeren taler om den ene lille ting, at i visse af de våbensystemer, vi har, er der mulighed for enten at indføje atomsprængladninger eller gennem ombygning osv. at gøre dem parate dertil, men jeg synes nok, der i relation til de bemærkninger, forsvarsministeren kom med under den militærpolitiske forespørgselsdebat, som vi rejste her den 25. januar 1979, er et par ting, jeg må have et svar på.

Dengang sagde forsvarsministeren, at alle kender vor stilling til spørgsmålet om stationering af fremmede styrker eller atomvåben, og den har vi fået bekræftet her i dag igen. Det går altså på, at vi ikke vil have dette stads stationeret i fredstid, men – sagde forsvarsministeren så – vi har ikke dermed for evigt taget stilling til dette problem, det vil afhænge af situationen, og det var forsvarsministeren for så vidt også inde på.

Det, jeg vil spørge om, er, om situationen er sådan i dag, at holdningen til disse spørgsmål skal ændres. Vi kan jo se, hvordan man er i færd med ligesom at bygge myten om truslen fra øst op i pressen og i de andre medier, og vi kender flere konkrete udtalelser fra topfolk i NATO, som helt klart ønsker at inddrage Danmark i atomforsvaret og, som Ekstra Bladet rigtigt, formoder jeg, skriver, direkte opererer med brug af atomvåben på dansk jord i en krise- eller krigssituation. Hvilke tanker gør ministeren sig, når ledende folk i en organisation, som vi jo er aktivt medlem af, har den slags opfattelser? Hvilke konkrete initiativer har man taget for at stoppe den slags ting? Ingen kan dog mindre end forsvarsministeren være interesseret i, at man kolporterer den slags alvorlige udtalelser, hvis de er totalt løstgigtige. Det ville være ret så betryggende at få et ministersvar herpå.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg skal gentage det, jeg allerede har sagt én gang, nemlig at der ikke for nærværende er tanker om overhovedet at modtage eller stationere atomvåben i Danmark, og at denne holdning ikke er ændret, siden den blev vedtaget i 1957.

Oplysning om, at der i Forbundsrepublikken er oplagt amerikanskejede atomsprængladninger, er ikke ny for den danske regering og formodentlig heller ikke for hr. Karl Møller. En sådan oplægning har jo eksisteret i flere år efter en indgået aftale mellem Forbundsrepublikken og USA. Tilstedeværelsen af de taktiske atomvåben i Europa er jo desværre – og dér har hr. Karl Møller måske et ord med til vennerne – en forudsætning for, at vi kan opretholde den godkendte NATO-strategi om det fleksible gensvar, som der måske desværre stadig væk måtte være behov for.

Der er således intet nyt i, at alliancen efter omstændighederne vil kunne tænkes at tage atomvåben i anvendelse, selv om det er et lige så klart ønske, at atomtærsklen skal holdes så højt, som det er praktisk muligt. Men igen: det er ikke os, det er desværre andre, der afgør, hvor højt denne atomtærskel skal holdes, og dette sikres bl. a. ved, at vi lægger en særlig vægt på forbedringer af det konventionelle forsvar.

Som jeg tidligere har oplyst ved et svar her i tinget til hr. Gert Petersen af 15. september 1978 på spørgsmål nr. 1228, gennemføres der også militærovelser i Danmark, hvori indgår en tænkt anvendelse af atomvåben. Såfremt det danske forsvar skal kunne bevare sin effektivitet og troværdighed, er det af afgørende betydning, at det søges uddannet, så det kan kæmpe under de til enhver tid herskende kampvilkår. Der foregår derfor ved forsvarrets enheder en uddannelsesvirksomhed, hvori også indgår en tænkt anvendelse af atomvåben, idet det må anses for uforsvarligt og tidsmæssigt umuligt først i den givne situation at indføre anvendelsen af og uddannelsen i brug af atomvåben. Denne uddannelsesvirksomhed omfatter dog ikke, således som det fremgår af Ekstra Bladet, at danske piloter trænes i at kaste atomvåben.

Karl Møller (DKP):